

Sygn. akt: I C 167/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 listopada 2015 r.

Sąd Rejonowy w Nysie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Rejonowego Remigiusz Drzewiecki
Protokolant:	sekretarka Anna Jakubiszyn

po rozpoznaniu w dniu 16 listopada 2015 r. na rozprawie w N.

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K.

przeciwko M. C.

o zapłatę

I. oddała powództwo,

II. nakazuje ściągnąć od strony powodowej (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego w Nysie kwotę 1.370,24 zł (jeden tysiąc trzysta siedemdziesiąt złotych dwadzieścia cztery grosze) tytułem kosztów wynagrodzenie biegłego poniesionych przez Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. w pozwie złożonym 4 września 2012 r. w elektronicznym postępowaniu upominawczym do Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny domagała się zasądzenia od pozwanej M. C. kwoty 1.261,02 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi: od kwoty 93,56 zł od dnia 15.12.2011 r. do dnia zapłaty; od kwoty 96,41 zł od dnia 15.09.2011 r. do dnia zapłaty; od kwoty 93,56 zł od dnia 17.05.2011 r. do dnia zapłaty, od kwoty 96,41 zł od dnia 15.04.2011 r. do dnia zapłaty; od kwoty 881,08 zł od dnia 30.09.2010 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu, w tym kosztami opłaty sądowej, kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz innymi kosztami w kwocie 0,59 zł.

W uzasadnieniu pozwu strona powodowa podała, że pozwana w dniu 6 sierpnia 2010 r. zawarła z (...) sp. z o.o., którego następcą prawnym jest strona powodowa, umowę sprzedaży energii elektrycznej nr (...). Zgodnie z zawartą umową strona powodowa dostarczała pozwanej energię elektryczną do lokalu położonego przy ul. (...) w K.. W związku z dostarczaniem energii, strona powodowa wystawiła pozwanej faktury o nr: (...) z 14.12.2011 r., (...) z 14.09.2011 r., (...) z 16.05.2011 r., (...) z 14.04.2011 r., (...) z 29.09.2010 r. Dochodzona pozwem należność składa się z:

- kwoty 93,56 zł tytułem niezapłaconej faktury nr (...) z odsetkami ustawowymi od tej kwoty od 15.12.2011 r. do dnia zapłaty;
- kwoty 96,41 zł tytułem niezapłaconej faktury nr (...) z odsetkami ustawowymi od tej kwoty od 15.09.2011 r. do dnia zapłaty;

- kwoty 93,56 zł tytułem niezapłaconej faktury nr (...) z odsetkami ustawowymi od tej kwoty od 17.05.2011 r. do dnia zapłaty;
- kwoty 96,41 zł tytułem niezapłaconej faktury nr (...) z odsetkami ustawowymi od tej kwoty od 15.04.2011 r. do dnia zapłaty;
- kwoty 881,08 zł tytułem niezapłaconej faktury nr (...) z odsetkami ustawowymi od tej kwoty od 30.09.2010 r. do dnia zapłaty.

Dalej strona powodowa wyjaśniła, iż z dniem 3 stycznia 2011 r. na skutek podziału w trybie art. 529 § 1 pkt 4 k.s.h. (...) sp. z o.o. we W. (spółka dzielona) w drodze przejęcia przez (...) sp. z o.o. w K. (spółka przejmująca) części majątku spółki dzielonej, wszelkie prawa i obowiązki z umów zawartych przez wydzieloną część spółki dzielonej przeszły na spółkę przejmującą, która od 3 stycznia 2011 roku zmieniła nazwę na (...) sp. z o.o. z siedzibą w K..

W dniu 2 października 2012 roku referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny wydał na skutek wniesionego pozwu nakaz zapłaty w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 1614536/12, w którym orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwana M. C. dnia 11 października 2012 r. (k. 5-6) skutecznie wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty wnosząc o oddalenie powództwa.

Tytułem uzasadnienia pozwana nadmieniła, że płatności za kwiecień, maj, wrzesień grudzień 2011 roku są uregulowane. Faktura za kwiecień i maj 2011 roku została zapłacona 4 maja 2011 roku. Z kolei faktura za wrzesień 2011 roku została zapłacona wraz z fakturą za październik w dniu 5 października 2012 roku. Natomiast faktura za grudzień 2011 roku opłacona została 30 listopada 2011 r. wraz z fakturą za listopad 2011 r. Dalej pozwana podała, że płatność z września 2010 r. została naliczona omyłkowo. W lipcu 2010 roku pozwana otrzymała fakturę za energię elektryczną, gdzie widniała niedopłata w kwocie 1.759,29 zł. Z powodu tak wysokiej niedopłaty pozwana udała się do oddziału dostawcy energii elektrycznej w O. z reklamacją. Obsługujący pozwaną pracownik poinformował pozwaną, iż naliczenie na fakturze jest prawidłowe i że pozwana może je spłacić w dwóch ratach. Jednocześnie doradzono pozwanej zmianę taryfy na G12, która byłaby bardziej korzystna. Pozwana przystała na propozycję zmiany taryfy i podpisała umowę na taryfę G12. W dniu 17 sierpnia 2010 r. pozwana dokonała płatności 1 raty w wysokości 759,29 zł, a w dniu 3 września 2010 roku opłaciła drugą ratę w wysokości 1.000,00 zł dodając do tego kwotę 227,55 zł widniejącą na blankiecie za październik 2010 r. Pozwana wszystkie płatności miała uregulowane, gdy pod koniec września 2010 r. dostała nową fakturę, gdzie kwota za wrzesień 2010 r. wyniosła 1.912,75 zł. Pomimo zgłaszanych reklamacji T. jedynie obniżył raty za wrzesień 2010 r., jednak nie umorzył jej całkowicie. Pozwana wskazała ponadto, że jest niemożliwe, aby jej 3-osobowa rodzina od 18 czerwca 2010 r. do 9 września 2010 r. zużyła energię elektryczną na kwotę 1.912,75 zł. Pozwana mieszka bowiem z dwójką dzieci w gospodarstwie domowym. Nie posiada sprzętów pobierających dużo prądu, a wodę grzeją bojlerem opalanym węglem.

W piśmie procesowym strony powodowej stanowiącym uzupełnienie braków pozwu zgodnie z art. 505³⁷ § 1 k.p.c., (k. 38-39) strona powodowa podtrzymała w całości żądanie pozwu i ich uzasadnienie zawarte w pozwie wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

Pozwana na rozprawie w dniu 29 maja 2013 roku (k. 67) domagając się oddalenia powództwa oświadczyła, iż wszystkie faktury załączone do pozwu są opłacone oprócz faktury na kwotę 881,08 zł, gdyż kwota stwierdzona tą fakturą jest nienależna.

Strona powodowa w piśmie procesowym z dnia 29 lipca 2013 r. (k. 80) wskazała, że płatności, na które pozwana się powołuje w sprzeciwie zostały uwzględnione przez stronę powodową. Strona powodowa dochodzi tylko tych należności, których – mimo ich wymagalności pozwana nie uiściła. Ponadto nadmieniła, że pozwana nie

udowodniła swoich twierdzeń dotyczących zawyżonych wskazań układu pomiarowego zainstalowanego w jej lokalu mieszkalnym.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strona powodowa (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. jest następcą prawnym (...) sp. z o.o. we W..

Dowód:

- odpis pełny KRS strony powodowej, k. 41-45.

Pozwana M. C. zawarła w dniu 5 sierpnia 2010 r. z (...) sp. z o.o. we W. umowę nr (...). (...). Przedmiotem umowy była sprzedaż energii elektrycznej i świadczenie usług przesyłowych do lokalu mieszkalnego pozwanej w K. przy ul. (...). Na podstawie tej umowy strona powodowa zobowiązała się do sprzedaży i dostarczenia do lokalu pozwanej energii elektrycznej a pozwana zobowiązała się do odbioru i kupna tej energii. Zgodnie z treścią tej umowy strony ustaliły grupę taryfową G12. W umowie nie zawarto informacji o okresach rozliczeniowych.

Pozwana M. C. zawarła w dniu 30 sierpnia 2010 r. z (...) sp. z o.o. we W. umowę (...). Przedmiotem umowy była sprzedaż energii elektrycznej i świadczenie usług przesyłowych do lokalu mieszkalnego pozwanej w K. przy ul. (...). Również umowa zawarta w dniu 30 sierpnia 2010 r. nie zawiera informacji o okresach rozliczeniowych. W obydwu umowach różnią się taryfy. W umowie z dnia 5 sierpnia 2010 r. określono taryfę G 12, a z kolei w umowę z 30 sierpnia 2010 r. taryfa oznaczona została jako (...).

Dowód:

- kserokopia umowy nr (...) z 30.08.2010 r., k. 46-47;

- kserokopia umowy nr (...). (...) z 05.08.2010 r., k. 76.

(...) sp. z o. o. we W. wystawiła pozwanej oryginał faktury VAT nr (...) za okres od 18 czerwca 2010 r. do 9 września 2010 r. na łączną kwotę 1.912,75 zł. Faktura ta dotyczyła licznika energii nr (...) i taryfy G12 oraz nie stwierdzała jakichkolwiek zaległości w płatnościach pozwanej. Odczytu dokonano w dniu 9 września 2010 r. z datą sprzedaży (...). Strona powodowa nie potrafiła wskazać imiennie pracownika, który dokonał odczytu stanu licznika tego dnia odczytując:

1. wskazanie bieżące (...), a poprzednie wynosiło (...) – zużycie 699 kWh strefa dzienna;
2. wskazanie bieżące (...), a poprzednie wyniosło (...) - zużycie (...) strefa nocna.

Ze wskazania w fakturze wynika, że pozwana w okresie od 18 czerwca 2010 r. do 9 września 2010 r. (84 dni) zużyła w strefie dziennej 8,321 kWh/dzień oraz 89,33 kWh/noc. Łączne zużycie w strefach (...) – średnie zużycie wyniosło 97,654 kWh/doba.

Przedmiotowa faktura została wystawiona 15 września 2010 r. ze wskazaniem terminu zapłaty kwoty 1.912,75 zł na dzień 29 września 2010 r. Jednocześnie na fakturze zawarto informację, że kwotę wynikającą z tej faktury za okres od 18 czerwca 2010 r. do 9 września 2010 r. doliczono do blankietów na następny okres rozliczeniowy.

Przeciwko pozwanej wystawiona została także kopia faktury VAT nr (...) dotycząca rozliczenia za okres od 18 czerwca 2010 roku do 9 września 2010 roku na podstawie licznika nr (...) dla taryfy G12. W górnym lewym rogu tej faktury zawarto przypomnienie o konieczności zapłaty przez pozwaną zaległych faktur na łączną kwotę 1.738,49 zł.

Przeciwko pozwanej wystawione zostały także: kopia faktury VAT nr (...) za okres od 28 lutego 2011 r. do dnia 31 marca 2011 r. na łączną kwotę 96,41 zł. Termin płatności tej faktury określono na dzień 14 kwietnia 2011 r.; kopia

faktury VAT nr (...) za okres od 31 marca 2011 r. do 30 kwietnia 2011 r. na łączną kwotę 93,56 zł. Termin płatności tej faktury określono na dzień 16 maja 2011 r.

Następnie strona powodowa wystawiła prognozę należności z zużycie energii elektrycznej za okres od 17 czerwca 2011 r. do 30 grudnia 2011 r. Według wskazań prognozy, pozwana miała w tym okresie zużyć łącznie 460 kWh energii w strefie dziennej oraz 482 kWh energii w strefie nocnej za łączną kwotę 1.839,93 zł. W związku z tą prognozą, strona powodowa wystawiła faktury prognozowane nr :

1. (...) za okres od 17.06.2011 r. do 30.06.2011 r. na kwotę 1.363,58 zł – płatna do 14.07.2011 r.;
2. (...) za okres od 30.06.2011 r. do 31.07.2011 r. na kwotę 96,41 zł – płatna do 16.08.2011 r.;
3. (...) za okres od 31.07.2011 r. do 31.08.2011 r. na kwotę 96,41 zł – płatna do 14.09.2011 r.;
4. (...) za okres od 31.08.2011 r. do 30.09.2011 r. na kwotę 93,56 zł – płatna do 14.10.2011 r.;
5. (...) za okres od 30.09.2011 r. do 31.10.2011 r. na kwotę 96,41 zł – płatna do 14.11.2011 r.;
6. (...) za okres od 31.10.2011 r. do 30.11.2011 r. na kwotę 93,56 zł – płatna do 14.12.2011 r.

Dowód:

- oryginał faktury VAT nr (...), k. 75;
- kopia faktury VAT nr (...), k. 49-50;
- faktura VAT nr (...), k. 51-52;
- faktura VAT nr (...), k. 53-54;
- faktura VAT (...) wraz danymi faktur prognozowanych, k. 55-56.

Pozwana opłacała wystawiane jej faktury na rzecz strony powodowej zgodnie z otrzymaną prognozą należności za energię elektryczną. Wystawione przez stronę powodową faktury VAT nr (...) z 14 kwietnia 2011 roku oraz 0257606128z 16 maja 2011 roku zostały opłacone w dniu 4 maja 2011 roku. Z kolei faktura VAT nr (...) z 14 września 2011 roku została zapłacona wraz z fakturą za październik dnia 5 października 2011 roku.

W lipcu 2010 roku pozwana otrzymała fakturę za energię elektryczną, gdzie widniała niedopłata w kwocie 1.759,29 zł. Z powodu tak wysokiej niedopłaty pozwana udała się do oddziału dostawcy energii elektrycznej w O. z reklamacją. Obsługujący pozwaną pracownik poinformował pozwaną, iż naliczenie na fakturze jest prawidłowe i że pozwana może je spłacić w dwóch ratach. Jednocześnie doradzono pozwanej zmianę taryfy na G12, która była by bardziej korzystna. Pozwana przystała na propozycję zmiany taryfy i podpisała umowę na taryfę G12. W dniu 17 sierpnia 2010 r. pozwana dokonała płatności 1 raty w wysokości 759,29 zł, a w dniu 3 września 2010 roku opłaciła drugą ratę w wysokości 1.000,00 zł dodając do tego kwotę 227,55 zł widniejącą na blankiecie za październik 2010 r.

Następnie pozwana w dniu 15 sierpnia 2011 roku dokonała na rzecz strony powodowej wpłaty w kwocie 1.093,52 zł.

W dniu 9 września 2015 roku pozwana uiściła na rzecz strony powodowej jeszcze kwotę 99,77 zł za wznowienie dostarczania energii elektrycznej po wstrzymaniu jej dostaw.

Dowód:

- historia rachunku bankowego pozwanej, k. 9-29 i 70-72;
- dowody wpłat, k. 6, 73, 171 i 172- 173;

- prognozy należności za energię elektryczną, k. 74;
- przesłuchanie stron – pozwanej, k. 174.

W dniu 22 sierpnia 2012 roku strona powodowa skierowała do pozwanej wezwanie do zapłaty należności w łącznej kwocie 1.261,02 zł na którą składały się:

- kwota 93,56 zł tytułem niezapłaconej faktury nr (...);
- kwota 96,41 zł tytułem niezapłaconej faktury nr (...);
- kwota 93,56 zł tytułem niezapłaconej faktury nr (...);
- kwota 96,41 zł tytułem niezapłaconej faktury nr (...);
- kwota 881,08 zł tytułem niezapłaconej faktury nr (...).

Dowód:

- wezwanie do zapłaty k. 48;

Strona powodowa nie udzieliła pozwanej rzetelnej informacji w zakresie regulowania jej zaległości i zasad naliczania przedmiotowych należności. Pozwana wpłacając na rzecz strony powodowej kwotę 1.757,25 zł jako zaległość tak naprawdę nie posiadała informacji jaką ratę reguluje. Z kolei kwota 1.912,75 zł widniejąca na fakturze nr (...) została naliczona na podstawie fikcyjnego wskazania licznika i wezwano pozwaną do ponownego uregulowania należności, z której pozostała kwota 881,08 zł.

W wyniku błędu w podanej ilości kWh zużytych przez pozwaną na fakturze nr (...) za (...) jej wartość została zawyżona. Obrazuje to porównanie wskazań przedmiotowej faktury oraz faktury za (...) nr (...).

Faktura (...) obejmuje 84 dni (w okresie letnim). Średnie zużycie w strefie dziennej wyniosło wówczas 8,321 kWh/dzień, tj. 0,693 kWh/h. W strefie nocnej zużycie wyniosło już 89,33 kWh/noc, tj. 7,44 kWh/h. Średnie łączne zużycie wyniosło 97,65 kWh/doba, tj. Średnio 4,068 kWh/h. Z kolei faktura z (...) w rozliczeniu obejmuje 168 dni w okresie zimowym i wiosennym. Średnie zużycie dzienne wyniosło wówczas 9,375 kWh/dzień, tj. 0,78 kWh/h oraz w strefie nocnej 13,654 kWh/noc, tj. 1,137 kWh/h. Łączne średnie zużycie opiewało zatem na 23,02 kWh/doba, tj. średnio 0,95 kWh/h. W okresie letnim obejmowanym przez fakturę (...) w strefie nocnej jest siedmiokrotnie większe wskazanie od okresu zimowego co potwierdza błędne wprowadzenie ilości kWh do systemu przez stronę powodową i tym samym błędne naliczenie należności za zużytą energię oraz wprowadzenie w błąd pozwaną co do wysokości jej zaległości. Powodem zawyżonych wskazań licznika mogło być również uszkodzenie licznika.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego J. K., k .129-143.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie i należało je w całości oddalić jako nieudowodnione.

Ustalając stan faktyczny Sąd miał na względzie regulację art. 6 k.c. zgodnie z którym ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne (ciężar dowodu). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.).

Podstawą dla ustalonego stanu faktycznego były przedłożone przez stronę powodową oraz pozwaną dokumenty, a także uzupełniająco dowód z przesłuchania stron ograniczony do pozwanej. Do ustalenia stanu faktycznego posłużył także dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu urządzeń i instalacji elektrycznych J. K..

Strona powodowa w niniejszej sprawie domagała się zasądzenia od pozwanej M. C. następujących należności:

- kwoty 93,56 zł tytułem niezapłaconej faktury nr (...) z odsetkami ustawowymi od tej kwoty od 15.12.2011 r. do dnia zapłaty;
- kwoty 96,41 zł tytułem niezapłaconej faktury nr (...) z odsetkami ustawowymi od tej kwoty od 15.09.2011 r. do dnia zapłaty;
- kwoty 96,41 zł tytułem niezapłaconej faktury nr (...) z odsetkami ustawowymi od tej kwoty od 17.05.2011 r. do dnia zapłaty;
- kwoty 96,41 zł tytułem niezapłaconej faktury nr (...) z odsetkami ustawowymi od tej kwoty od 15.04.2011 r. do dnia zapłaty;
- kwoty 881,08 zł tytułem niezapłaconej faktury nr (...) z odsetkami ustawowymi od tej kwoty od 30.09.2010 r. do dnia zapłaty.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 roku – Prawo energetyczne obowiązującym w dniu zawarcia umów między pozwaną, a poprzednikiem prawnym strony powodowej (Dz.U.2006.89.625 j.t.), zwanej dalej „p.e.”, dostarczanie paliw lub energii odbywa się na postawie umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji albo umowy sprzedaży, umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji i umowy o świadczenie usług magazynowania paliw gazowych lub umowy o świadczenie usług skraplania gazu. Po myśli art. 5 ust. 2 p.e., umowy, o których mowa w ust. 1, powinny zawierać co najmniej:

1)umowa sprzedaży - postanowienia określające: miejsce dostarczenia paliw gazowych lub energii do odbiorcy i ilość tych paliw lub energii w podziale na okresy umowne, moc umowną oraz warunki wprowadzania jej zmian, cenę lub grupę taryfową stosowane w rozliczeniach i warunki wprowadzania zmian tej ceny i grupy taryfowej, sposób prowadzenia rozliczeń, wysokość bonifikaty za niedotrzymanie standardów jakościowych obsługi odbiorców, odpowiedzialność stron za niedotrzymanie warunków umowy, okres obowiązywania umowy i warunki jej rozwiązania;

2)umowa o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii - postanowienia określające: moc umowną i warunki wprowadzania jej zmian, ilość przesyłanych paliw gazowych lub energii w podziale na okresy umowne, miejsca dostarczania paliw gazowych lub energii do sieci i ich odbioru z sieci, standardy jakościowe, warunki zapewnienia niezawodności i ciągłości dostarczania paliw gazowych lub energii, stawki opłat lub grupę taryfową stosowane w rozliczeniach oraz warunki wprowadzania zmian tych stawek i grupy taryfowej, sposób prowadzenia rozliczeń, parametry techniczne paliw gazowych lub energii oraz wysokość bonifikaty za niedotrzymanie tych parametrów oraz standardów jakościowych obsługi odbiorców, odpowiedzialność stron za niedotrzymanie warunków umowy oraz okres obowiązywania umowy i warunki jej rozwiązania.

Jak wynika z poczynionych w niniejszej sprawie ustaleń faktycznych, wyliczenie zadłużenia pozwanej przez stronę powodową z tytułu wymienionych w pozwie faktur VAT budziło wątpliwości pod względem ich zasadności.

W oparciu o opinię biegłego, której treść nie była kwestionowana przez stronę powodową, ustalono, że należności wynikające z faktury nr (...) z września 2010 roku, na podstawie której według faktury oryginalnej (k. 75) pozwanej naliczono opłatę w wysokości 1.912,75 zł bez wskazania zaległości oraz drugiej faktury za niezmieniony okres, tj. od 18 czerwca 2010 roku do 9 września 2010 roku (k. 49) w kwocie 1.738,49 zł. W fakturze oryginalnej uwzględniono również nadpłatę w kwocie 537,90 zł oraz wskazano należności odsetkowe w kwocie 4,69 zł za wymienione w tabeli należności z podaniem zwłoki i kwot należnych. W kopii tej faktury wskazano z kolei już niedopłatę w kwocie

712,16 zł ze wskazaniem zaległości w wysokości 1.738,49 zł. Na oryginalnej fakturze wskazano taryfę G12, a na kopii widnieje już taryfa (...). Faktura sprzedaży z 09/2010 roku została naliczona zatem na podstawie fikcyjnych danych z uwzględnieniem okresu poprzednich rozliczeń. Strona powodowa pomimo próśb biegłego oraz zobowiązania Sądu nie wyjaśniła za jaki okres oraz za jaką zaległość pobieranej energii elektrycznej obciążono pozwaną wówczas, kiedy regulowała należności za fakturę (...) roku. Strona powodowa nie udzieliła także odpowiedzi dlaczego doszło do pomyłki w odczycie licznika, której nie można było skorygować.

Dla porównania należy wskazać, że faktura (...) obejmuje 84 dni (w okresie letnim). Średnie zużycie w strefie dziennej wyniosło wówczas 8,321 kWh/dzień, tj. 0,693 kWh/h. W strefie nocnej zużycie wyniosło już 89,33 kWh/noc, tj. 7,44 kWh/h. Średnie łączne zużycie wyniosło 97,65 kWh/doba, tj. średnio 4,068 kWh/h. Z kolei faktura z (...) w rozliczeniu obejmuje 168 dni w okresie zimowym i wiosennym. Średnie zużycie dzienne wyniosło wówczas 9,375 kWh/dzień, tj. 0,78 kWh/h oraz w strefie nocnej 13.654 kWh/noc, tj. 1,137 kWh/h. Łączne średnie zużycie opiewało zatem na 23,02 kWh/doba, tj. średnio 0,95 kWh/h. Z powyższego wynika, że w okresie zimowo-wiosennym pozwana zużywa statystycznie mniej energii elektrycznej, zwłaszcza w strefie nocnej, a nawet zróżnicowanie taryf G12 oraz G12 g nie może powodować tak dużych różnic.

Sąd, wobec braku woli współpracy z biegłym przez stronę powodową, ustalił na podstawie wydanej w sprawie opinii, że przyczyną takich rozbieżności we wskazaniach zużycia energii przez pozwaną były błędne i fikcyjne (zawyżone) dane z licznika za niesymetryczny okres rozliczeniowy, wprowadzone do systemu i bezkrytycznie tolerowane przez pracowników dostawcy energii. Nadto strona powodowa w sposób błędny i nieprecyzyjny regulowała wpłaty okresowe dokonywane przez pozwaną dokonując kaskadowego księgowania zaległości bez informacji o zaległościach na wystawianych fakturach. Nie można było również wykluczyć uszkodzenia licznika oraz nieprecyzyjnego dobrania taryfy dla pozwanej.

Mając wyżej wymienione wątpliwości na uwadze co do sposobu naliczania zaległości przez stronę powodową na rzecz pozwanej oraz w sposobie księgowania wpłat dokonywanych przez pozwaną, w tym także postawę strony powodowej w postaci odmowy współpracy z biegłym, która została oceniona zgodnie z art. 233 § 2 k.p.c., Sąd oddalił powództwo strony powodowej jako nieudowodnione. W świetle ujawnionych zastrzeżeń należało bowiem uznać, iż strona powodowa nie udowodniła, że pozwana posiada wobec niej zadłużenie w powyższej wysokości, a w szczególności, że zadłużenie to w ogóle istnieje wobec błędnych odczytów wprowadzonych do systemu przez stronę powodową oraz dokonanej przez pozwaną w dniu 15 sierpnia 2011 roku wpłaty w kwocie 1.093,52 zł – do czego strona powodowa się nie ustosunkowała.

Orzeczenie o kosztach sądowych znajduje uzasadnienie w treści art. 98 k.p.c. oraz art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. 05.167.1398 ze zm.) stanowiącym, że kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator albo prokurator, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąża przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu. W związku z powyższym nakazano ściągnąć od powoda jako przegrywającego na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego w Nysie) kwotę 1.370,24 zł tytułem kosztów wynagrodzenia biegłego poniesionych przez Skarb Państwa.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować uzasadnienie;
2. ***wezwać pełnomocnika strony powodowej r. pr. S. Z. do podpisania wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia,***
3. kal. 7 dni,
4. po wykonaniu punktu 2 przez pełnomocnika powoda odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć:

- stronie powodowej do rąk pełnomocnika r. pr. S. Z.;

5. kal. 14 dni,

N., dnia 21 grudnia 2015 roku